

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ’ εἴ τις ἔς Βακχείον αὐτὰς ἐκάλεσεν,**
[2] **ἢ ’ς Πανὸς ἢ ’πὶ Κωλιάδ’ ἢ ’ς Γενετυλλίδος,**
[3] **ούδ’ ἀν διελθεῖν ἦν ἀν ύπο τῶν τυμπάνων.**
[4] **νῦν δ’ οὐδεμίᾳ πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·**
[5] **πλὴν ἡ γ’ ἐμὴ κωμῆτις ἥδ’ ἔξερχεται.**
[6] **χαῖρ’ ὡς Καλονίκη.**
- [6b] [Καλονίκη]: **καὶ σύ γ’ ὡς Λυσιστράτη.**
- [7] **τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ’ ὡς τέκνον.**
[8] **οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὄφρυς.**
- [9] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ’ ὡς Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,**
[10] **καὶ πόλλ’ ύπερ ήμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,**
[11] **ότιη παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα**
[12] **εἶναι πανούργοι—**
- [12b] [Καλονίκη]: **καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.**
- [13] [Λυσιστράτη]: **εἰρημένον δ’ αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε**
[14] **βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,**
[15] **εὔδουσι κούχῃ κούσιν.**
- [15b] [Καλονίκη]: **ἀλλ’ ὡς φιλτάτη**
[16] **ἥξουσι χαλεπῇ τοι γυναικῶν ἔξοδος.**
[17] **ἡ μὲν γὰρ ήμῶν περὶ τὸν ἄνδρα ἐκύπτασεν,**
[18] **ἡ δ’ οἰκέτην ἥγειρεν, ἡ δὲ παιδίον**
[19] **κατέκλινεν, ἡ δ’ ἔλουσεν, ἡ δ’ ἐψώμισεν.**
- [20] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ’ ἔτερά τάρ’ ἦν τῶνδε προύργιαίτερα**
[21] **αὐταῖς.**
- [21b] [Καλονίκη]: **τί δ’ ἐστὶν ὡς φίλη Λυσιστράτη,**
[22] **ἐφ’ δ τι ποθ’ ήμᾶς τὰς γυναικας συγκαλεῖς;**
[23] **τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;**
- [23b] [Λυσιστράτη]: **μέγα.**
- [23c] [Καλονίκη]: **μῶν καὶ παχύ;**
- [24] [Λυσιστράτη]: **καὶ νὴ Δία παχύ.**
- [24b] [Καλονίκη]: **κάτα πῶς οὐχ ἥκομεν;**
- [25] [Λυσιστράτη]: **οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἀν ξυνήλθομεν.**
- [26] **ἀλλ’ ἔστιν ύπ’ ἐμοῦ πρᾶγμ’ ἀνεζητημένον**
[27] **πολλαῖσι τ’ ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.**
- [28] [Καλονίκη]: **ἡ πού τι λεπτόν ἐστι τούρριπτασμένον.**
- [29] [Λυσιστράτη]: **οὕτω γε λεπτὸν ὕσθ’ ὅλης τῆς Ἑλλάδος**
[30] **ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.**
- [31] [Καλονίκη]: **ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ’ ὀλίγου γ’ ὠχεῖτ’ ἄρα.**
- [32] [Λυσιστράτη]: **ώς ἔστ’ ἐν ήμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,**
[33] **ἡ μηκέτ’ εἶναι μήτε Πελοποννησίους—**
- [34] [Καλονίκη]: **βέλτιστα τοίνυν μηκέτ’ εἶναι νὴ Δία.**
- [35] [Λυσιστράτη]: **Βοιωτίους τε πάντας ἔξολωλέναι.**
- [36] [Καλονίκη]: **μὴ δῆτα πάντας γ’, ἀλλ’ ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.**
- [37] [Λυσιστράτη]: **περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ’ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι**
[38] **τοιούτον οὐδέν· ἀλλ’ ύπουνόησον σύ μοι.**
- [39] **ἡν δὲ ξυνέλθωσ’ αἱ γυναικες ἐνθάδε**
[40] **αἱ τ’ ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων**

- [41] ήμείς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
[42] [Καλονίκη]: τί δ' ἀν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίστο
[43] ἡ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἔξηνθισμέναι,
[44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
[45] καὶ Κιμμερίκ' ὄρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
[46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἀ σώσειν προσδοκῶ,
[47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
[48] χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
[49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
[49b] [Λυσιστράτη]: ὥστε τῶν νῦν μηδένα
[50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
[51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νὴ τῷ θεῷ 'γὰ βάψομαι.
[52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
[52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
[53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
[53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
[54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναικας δῆτ' ἔχρην;
[55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
[56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς μέλ' ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
[57] ἀπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
[58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
[59] οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος.
[59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναι γ' οἶδ' ὅτι
[60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὅρθιαι.
[61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἀς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
[62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
[63] γυναικας, οὐχ ἥκουσιν.
[63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
[64] ως δεῦρ' ιοῦσα θούκαταιον ἥρετο.
das|Oukation
[65] ἀτὰρ αἴδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες.
[66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσι τινες. ιοὺ ιού,
[67] πόθεν εἰσίν;
[67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
[67c] [Καλονίκη]: νὴ τὸν Δία·
[68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
[69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡς Λυσιστράτη;
[70] τί φής; τί σιγάς;
[70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
[71] ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
[72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ηὔρουν ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
[73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
[74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
[75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
[76] γυναικας ἐλθεῖν.
[76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
[77] ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.
[78] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῦ.
[79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
[80] ως δ' εὐχροεῖς, ως δὲ σφριγῇ τὸ σῶμά σου.
[81] κὰν ταῦρον ἄγχοις.
[81b] [Λαμπιτώ]: μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῷ σιώ·

[82] γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

[83] [Καλονίκη]: ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.

[84] [Λαμπιτώ]: ἀπερὶ ιερεῖόν τοι μ' ὑποψαλάσσετε.

[85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;

[86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιώ Βοιωτίᾳ

ἴκει ποθ' ὑμέ.

[87b] [Μυρρίνη]: νὴ μὰ Δία Βοιωτίᾳ,

[88] καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.

[88b] [Καλονίκη]: καὶ νὴ Δία

[89] κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατειλμένη.

[90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;

[90b] [Λαμπιτώ]: χαία ναὶ τῷ σιώ,

[91] Κορινθία δ' αὖ.

[91b] [Καλονίκη]: χαία νὴ τὸν Δία

[92] δῆλη 'στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.

[93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον

[94] τὸν τῶν γυναικῶν;

[94b] [Λυσιστράτη]: ἥδ' ἐγώ.

[94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδέ τοι

[95] ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ.

[95b] [Καλονίκη]: νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι,

[96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.

[97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν ἡδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ

[98] ἐπερήσομά τι μικρόν.

[98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.

[99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων

[100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὗ γὰρ οἶδ' ὅτι

[101] πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.

[102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὥ τάλαν

[103] ἀπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εύκρατη.

[104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

[105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γα καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση ποκά,

[106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

[107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

[108] ἐξ οῦ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,

[109] οὐκ εἴδον οὐδ' ὄλισθον ὄκτωδάκτυλον,

[110] δος ἦν ἀν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.

[111] ἐθέλοιτ' ἀν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,

[112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

[112b] [Καλονίκη]: νὴ τῷ θεῷ.

ἐγωγ' ἀν οὖν κἄν εἴ με χρείη τούγκυκλον

τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

[115] [Μυρρίνη]: ἐγὼ δέ γ' ἀν κἄν ώσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ

δοῦναι ἀν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.

[117] [Λαμπιτώ]: ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω

ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ίδεῖν.

[119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.

[120] ἡμῖν γὰρ ὥ γυναίκες, εἴπερ μέλλομεν

[121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,

[122] ἀφεκτέ' ἔστὶ—

[122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.

[122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, κάνω ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
- [124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
- [125] τί μοι μεταστρέφεσθε; ποιῶ βαδίζετε;
- [126] αὔται τί μοιμυᾶτε κάνανεύετε;
- [127] τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
- [128] ποιήσετ' ή οὐ ποιήσετ'; ή τί μέλλετε;
- [129] [Καλονίκη]: οὐκ ἀν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
- [130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐδὲ ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
- [131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὡς ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κάνω παρατεμεῖν θῆμισυ.
- [132] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κάνω με χρῆ διὰ τοῦ πυρὸς
ἔθελω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
- [133] [Λυσιστράτη]: οὐδὲν γάρ οἶον ὡς φίλη Λυσιστράτη.
- [134] [Καλονίκη]: τί δαὶ σύ;
- [135] [Λυσιστράτη]: κάγω βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- [136] [Λυσιστράτη]: ὡς παγκατάπυγον θήμέτερον ἄπαν γένος,
οὐκέτος ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γάρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἄλλ' ὡς φίλη Λάκαινα, σὺ γάρ ἐὰν γένη
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
ξυμψήφισαί μοι.
- [137] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῶ
γυναῖκάς ἔσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
- [138] δόμως γα μάν· δεῖ τᾶς γάρ εἰράνας μᾶλ' αὖ.
- [139] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
- [140] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
δὸ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἀν διὰ τουτογί¹
γένοιτ' ἀν εἰρήνη;
- [141] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νὴ τῷ θεῷ.
εἰ γάρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
κάν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις
γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἄλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἀν ταχέως, εῦ οἴδ' ὅτι.
- [142] [Λαμπιτώ]: δὸ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἐλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνᾶς παραϊδῶν ἔξεβαλ', οἰω, τὸ ξίφος.
- [143] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιώσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὡς μέλε;
τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
- [144] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἔστι τὰ μεμιμημένα.
έὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
έλκωσιν ἡμᾶς;
- [145] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- [146] [Καλονίκη]: έὰν δὲ τύπτωσιν;
- [147] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
οὐ γάρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
κᾶλλως ὄδυνᾶν χρή· κάμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γάρ οὐδέποτ' εύφρανθήσεται
ἀνήρ, έὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
- [148] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.
- [149] [Λαμπιτώ]: καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες
παντῷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·

- [170] τὸν τῶν Ασαναίων γα μὰν ὄυάχετον
[171] πᾶς κά τις ἀμπείσειεν αὐ μὴ πλαδδιῆν;
[172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
[173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ἀς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
[174] καὶ τώργυριον τῶβυσσον ἢ πάρ τῷ σιῶ.
[175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
[176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
[177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
[178] ἔως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
[179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
[180] [Λαμπιτώ]: παντῷ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
[181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὡς Λαμπιτοῖ
[182] ξυνωμόσαμεν, δπως ἀν ἀρρήκτως ἔχῃ;
[183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὁμιόμεθα.
[184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις, ποὺ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποὶ βλέπεις;
[185] θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
[186] καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.
[186b] [Καλονίκη]: **Λυσιστράτη**
[187] τίν' ὅρκον ὄρκωσεις ποθ' ἡμᾶς;
[187b] [Λυσιστράτη]: **ὅντινα;**
[188] εἰς ἀσπίδ', ὕσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
[189] μηλοσφαγούσας.
[189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὡς **Λυσιστράτη**
[190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
[191] [Λυσιστράτη]: τίς ἀν οὖν γένοιτ' ἀν ὅρκος;
[191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκόν ποθεν
[192] ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
[193] [Λυσιστράτη]: ποὶ λευκὸν ἵππον;
[193b] [Καλονίκη]: **ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα**
[194] ἡμεῖς;
[194b] [Λυσιστράτη]: ἐγώ σοι νὴ Δί', ἦν βούλη, φράσω.
[195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
[196] μηλοσφαγούσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
[197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
[198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
[199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
[200] [Μυρρίνη]: ὡς φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμεών ὄσος.
[201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἀν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
[202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
[203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
[204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὔμενής.
[205] [Καλονίκη]: εὔχρων γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.
[206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
[207] [Μυρρίνη]: ἔατε πρώτην μ' ὡς γυναῖκες ὁμυύναι.
[208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Άφροδίτην οὔκ, ἔάν γε μὴ λάχης.
[209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὡς Λαμπιτοῖ·
[210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἀν κάγῳ λέγω·
[211] ύμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτᾳ κάμπεδώσετε.
[212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
[213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
[214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. λέγε.
[215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. παπαῖ

- [216] **ύπολύεται μου τὰ γόνατ' ὡς Λυσιστράτη.**
- [217] [Λυσιστράτη]: **οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—**
- [218] [Καλονίκη]: **οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—**
- [219] [Λυσιστράτη]: **κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —**
- [220] [Καλονίκη]: **κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —**
- [221] [Λυσιστράτη]: **ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·**
- [222] [Καλονίκη]: **ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·**
- [223] [Λυσιστράτη]: **κούδέποθ' ἔκοῦσσα τάνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.**
- [224] [Καλονίκη]: **κούδέποθ' ἔκοῦσσα τάνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.**
- [225] [Λυσιστράτη]: **ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —**
- [226] [Καλονίκη]: **ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —**
- [227] [Λυσιστράτη]: **κακῶς παρέξω κούχῳ προσκινήσομαι.**
- [228] [Καλονίκη]: **κακῶς παρέξω κούχῳ προσκινήσομαι.**
- [229] [Λυσιστράτη]: **οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.**
- [230] [Καλονίκη]: **οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.**
- [231] [Λυσιστράτη]: **οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυήστιδος.**
- [232] [Καλονίκη]: **οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυήστιδος.**
- [233] [Λυσιστράτη]: **ταῦτ' ἐμπεδοῦσσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·**
- [234] [Καλονίκη]: **ταῦτ' ἐμπεδοῦσσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·**
- [235] [Λυσιστράτη]: **εἰ δὲ παραβαίνη, ὅδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.**
- [236] [Καλονίκη]: **εἰ δὲ παραβαίνη, ὅδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.**
- [237] [Λυσιστράτη]: **συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;**
 [237b] [Πᾶσαι]: **νὴ Δία.**
- [238] [Λυσιστράτη]: **φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.**
- [238b] [Καλονίκη]: **τὸ μέρος γ' ὡς φίλη,**
 [239] **ὅπως ἂν ὁμεν εύθὺς ἀλλήλων φίλαι.**
- [240] [Λαμπιτώ]: **τίς ὡλολυγά;**
- [240b] [Λυσιστράτη]: **τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὸν 'λεγον·**
- [241] **αἱ γὰρ γυναικες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ**
- [242] **ἥδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὡς Λαμπιτοῖ**
- [243] **σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὅμῶν εῦ τίθει,**
- [244] **τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·**
- [245] **ἡμεῖς δὲ ταῖς ἀλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει**
- [246] **ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.**
- [247] [Καλονίκη]: **οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει**
- [248] **τοὺς ἄνδρας εύθύς;**
- [248b] [Λυσιστράτη]: **όλίγον αύτῶν μοι μέλει.**
- [249] **οὐ γὰρ τοσαύτας οὕτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ**
- [250] **ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοίξαι τὰς πύλας**
- [251] **ταύτας, ἔὰν μὴ 'φ' οἶσιν ἡμεῖς εἴπομεν.**
- [252] [Καλονίκη]: **μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. ἀλλως γὰρ ἂν**
- [253] **ἄμαχοι γυναικες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.**

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: **χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὕμον ἀλγεῖς**
- [255] **κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.**

Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἦ πόλλ’ ἄελπτ’ ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
[259] ἐπεὶ τίς ἀν ποτ’ ἥλπισ’ ὡ Στρυμόδωρ’ ἀκοῦσαι
[260] γυναικας, ἀς ἐβόσκομεν
[261] κατ’ οἰκου ἐμφανὲς κακόν,
[262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
[263] κατὰ δ’ ἀκρόπολιν ἐμάν λαβεῖν
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
[266] ἀλλ’ ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὡ Φιλοῦργε,
[267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ’ ἔνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γάρ μὰ τὴν Δήμητρ’ ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται.
[274] ἐπεὶ ούδε Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
[275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
[277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
[279] πινῶν ρυπῶν ἀπαράτιλτος,
[280] οὐκέτι οὔτε πάλιος.

Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὕτως ἐπολιόρκησ’ ἐγὼ τὸν ἄνδρ’ ἐκεῖνον ὡμῶς
[282] ἐφ’ ἐπτακαίδεκ’ ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εύριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἔχθρὰς
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὸν τολμήματος τοσούτου;
[285] μή νυν ἔτ’ ἐν τῇ τετραπόλει τούμὸν τροπαῖον εἴη.

Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ’ αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὄδοῦ
[287] λοιπόν ἐστι χωρίον
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἱ σπουδὴν ἔχω.
[289] χῶπιας ποτ’ ἐξαμπρεύσομεν
[290] τοῦτ’ ἄνευ κανθηλίου.
[291] ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὕμον ἔξιπώκατον.
[292] ἀλλ’ ὅμως βαδιστέον,
[293] καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
[294] μή μ’ ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὄδοῦ.
[295] φῦ φῦ.
[295a] Ιοὺ ιοὺ τοῦ καπνοῦ.

Antistrophe 2

- [296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς δεινὸν ὕνας Ἡράκλεις

[297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας

[298] ὕσπειρ κύων λυττῶσα τώφθαλμῷ δάκνει.

[299] κάστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ

[300] τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.

[301] οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὁδ' ὁδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.

[302] σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν

[303] καὶ βοήθει τῇ θεῷ.

[304] ἡ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἡ νῦν ὡς λάχης ἀρήξομεν;

[305] φῦ φῦ.

[305a] Ιοὺς Ιοὺς τοῦ καπνοῦ.

Tetrameter

- [306] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ.
[307] οὕκουν ἄν, εἰ τὰ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
[308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
[309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
[310] κἄν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
[311] ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
[312] θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.
[313] τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
[314] ταυτὶ μὲν ἡδη τὴν ράχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
[315] σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὡς χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἔξεγείρειν,
[316] τὴν λαμπάδ' ἡμμένην δπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.
[317] δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
[318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

Lyrik

- [319] [Χορὸς Γυναικῶν]: λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὡς γυναικες
[320] ὕσπειρο πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστί θάττον.

Strophe 3

- [321] [Χορὸς Γυναικῶν]: πέτου πέτου Νικοδίκη,
[322] πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
[323] τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
[324] τὸ πό τε νόμων † ἀργαλέων
†
[325] ὑπό τε γερόντων ὄλεθρων.
[326] ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
[327] νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
[328] μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου
[329] χυτρείου,
[330] δούλαισιν ὠστιζομένη

[330a] [Χορὸς Γυναικῶν:][[Zeile Lost]]

[331] στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
[332] ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
[333] δημότισιν καομέναις
[334] φέρουσ' ὅδωρ βοηθῶ.

Antistrophe 3

[335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἡκουσα γάρ τυφογέροντας
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337] φέροντας ὕσπερ βαλανεύσοντας
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναικας ἀνθρακεύειν·
[341] ἀς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἵδοιμι,
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
[343] πολίτας,
[344] ἐφ' οἴσπερ ὦ χρυσολόφα
[345] πολιούχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
[346] καί σε καλῷ ξύμμαχον ὦ
[347] Τριτογένει', εἰ τις ἐκείνας
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Tetrameter

[350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὕνδρες πόνω πόνηροι·
[351] οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔδρων ούδ' εύσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ήμιν ίδειν ἀπροσδόκητον ἥκει·
[353] ἐσμὸς γυναικῶν ούτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ήμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ήμῶν ὁρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Φαιδρία ταύτας λαζεῖν ἔάσομεν τοσαυτί;
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἔχρην τιν' αύταῖς;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεις χαμᾶζ', σπως ἀν
[359] ἦν προσφέρη τὴν χειρά τις μὴ τοῦτο μ' ἐμποδίζῃ.
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νὴ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις ἦ τρὶς
[361] ἔκοψεν ὕσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν ούκ ἀν εἶχον.
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ίδοιν παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
[363] κού μή ποτ' ἄλλῃ σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσει, θενών σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἔξαμήσω.
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εύριπίδου σοφώτερος ποιητής·
[369] ούδεν γάρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυναικες.
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ήμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὦ Ῥοδίππη.
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὦ θεοῖς ἔχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτων κατασβέσαιμι.
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τούμδον σὺ πῦρ κατασβέσεις;
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τοῦργον τάχ' αύτὸ δείξει.
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἴδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά;
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἡκουσας αύτῆς τοῦ θράσους;
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ είμι.

[380] [Χορὸς Γερόντων]: σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.

ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.

[381] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.

σὸν ἔργον ὥχελῶε.

[382] [Χορὸς Γερόντων]: οἵμοι τάλας.

[382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: μᾶν θερμὸν ἦν;

[383] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;

[384] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρδω σ' ὅπως ἀν βλαστάνης.

[385] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὔδος εἰμ' ἥδη τρέμων.

[386] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

Episode

[387] [Πρόβουλος]: ἄρ' ἔξελαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ

[388] χῶ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,

[389] ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,

[390] οῦ 'γώ ποτ' ὧν ἥκουσον ἐν τήκκλησίᾳ;

[391] ἐλεγε δ' ὁ μὴ ὠρασι μὲν Δημόστρατος

[392] πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη

[393] αἰαὶ Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος

[394] ἐλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·

[395] ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους

[396] κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο

[397] ὁ θεοῖσιν ἔχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.

[398] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.

[399] [Χορὸς Γερόντων]: τί δῆτ' ἀν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;

[400] αἱ τάλλα θ' ὕβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων

[401] ἔλουσαν ήμας, ὥστε θαιματίδια

[402] σείειν πάρεστιν ὕσπερ ἐνεουρηκότας.

[403] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαια γε.

[404] δταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα

[405] ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,

[406] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.

[407] οὶ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί-

[408] ω χρυσοχόε τὸν ορμον δὸν ἐπεσκεύασας,

[409] ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας

[410] ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.

[411] ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·

[412] σὺ δ' ἡν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
aber

[413] ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

[414] ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει

[415] νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·

[416] ω σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς

[417] τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν

[418] ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας

[419] ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἀν εύρυτέρως ἔχη.

[420] τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,

[421] ὅτε γ' ὧν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως

[422] κωπῆς ἔσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,

[423] ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.

[424] ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,

- [425] δόπως ἀν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
 [426] τί κέχηνας ὡ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἡ καπηλεῖον σκοπῶν;
 [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 [429] ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθευδὶ δ' ἐγὼ
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.

[430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
 [431] ἔξερχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὡ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 [434] ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χεῖρε δεῖ.
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χειρά μοι
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὥν, κλαύσεται.
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνυσσαντε δήσετον;
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνου
 [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
 [441] [Πρόβουλος]: ίδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἔτερος τοξότης;
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 [444] ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξόδου.
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
 [448] ἔκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 [449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα
 [451] ήμιν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὡ Σκύθαι
 [452] ξυνταξάμενοι.

[452b] [Λυσιστράτη]: νὴ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 [453] δτι καὶ παρ' ήμιν εἰσι τέτταρες λόχοι
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἔξωπλισμένων.
 [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέψετε τὰς χείρας αὐτῶν ὡ Σκύθαι.
 [456] [Λυσιστράτη]: ὡ ξύμμαχοι γυναικες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
 [457] ὡ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 [458] ὡ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
 [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 [462] [Πρόβουλος]: οἵμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὃσυ; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 [464] ἥκειν ἐνόμισας, ἡ γυναιξὶν οὐκ οἴει
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;

[465b] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
 [466] πολλόν ν'. ἔάνπερο πλοσίον κάπιλος ἡ.

Agon

Vorspiel

- [467] [Χορδὸς Γερόντων]: ὡς πόλλα' ἀναλώσας ἐπι πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
[468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἔς λόγους τοῖς Θηρίοις συνάπτει;

[469] ούκ οἰσθα λουτρὸν οἶον αἴδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
[470] ἐν τοῖσιν ἴματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
[471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὁ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
[472] τὴν χεῖρ· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾶς, κυλοιδιῶν ἀνάγκη.
[473] ἐπεὶ 'Θέλω 'γὰ σωφρόνως ὕσπερ κόρη καθῆσθαι,
[474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
[475] ἷν μή τις ὕσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κάρεθίζῃ.

Strophe 1

[476] [Χορὸς Γερόντων]: ὁ Ζεὺς τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κυωδάλοις;
[477] οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
[478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
[479] ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
[480] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
[481] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
[482] ἱερὸν τέμενος.
[483]

Katakeleusmos

[484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
[485] ώς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.

Epirrhema

[486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
[487] ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
[488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τάργυριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
[489] [Πρόβουλος]: διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ;
[489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τάλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
[490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
[491] ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
[492] ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
[493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
[493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾶς; ήμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
[494] [Πρόβουλος]: ύμεῖς ταμιεύσετε τάργυριον;
[494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
[495] οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ήμεῖς ταμιεύομεν ύμῖν;
[496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταύτον.
[496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταύτον;
[496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
[497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
[497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
[498] [Λυσιστράτη]: ήμεῖς ύμᾶς σώσομεν.
[498b] [Πρόβουλος]: ύμεῖς;
[498c] [Λυσιστράτη]: ήμεῖς μέντοι.
[498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
[499] [Λυσιστράτη]: ώς σωθήσει, κἄν μὴ βούλη.
[499b] [Πρόβουλος]: δεινόν γε λέγεις.
[499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
[500] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.
[500b] [Πρόβουλος]: νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
[501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ω̄ τāν.

- [501b] [Πρόβουλος]: **κεὶ μὴ δέομαι;**
[501c] [Λυσιστράτη]: **τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.**
- [502] [Πρόβουλος]: **ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;**
[503] [Λυσιστράτη]: **ἡμεῖς φράσομεν.**
- [503b] [Πρόβουλος]: **λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης,**
[503c] [Λυσιστράτη]: **ἀκροῶ δή,**
[504] **καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.**
- [504b] [Πρόβουλος]: **ἄλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ**
[505] **ὑπὸ τῆς ὄργης αὐτὰς ἴσχειν.**
- [505b] [Γυνὴ Α]: **κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.**
- [506] [Πρόβουλος]: **τοῦτο μὲν ᾁ γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.**
- [506b] [Λυσιστράτη]: **ταῦτα ποιήσω.**
- [507] **ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἡνεσχόμεθα †**
†
[508] **ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἄττ' ἐποιεῖτε.**
- [509] **οὐ γὰρ γρύζειν εἰάθ' ἡμᾶς. καίτούκ ἡρέσκετέ γ' ἡμᾶς.**
- [510] **ἄλλ' ἡσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἀν οὔσαι**
- [511] **ἡκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·**
- [512] **εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδιθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἀν γελάσασαι,**
innerlich
- [513] **τί βεβούλευται περὶ τῶν σπουνδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι**
- [514] **ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδε σοὶ ταῦτ'; ἢ δ' ὅς ἀν ἀνήρ.**
- [515] **οὐ σιγήσει; κάγὼ ἐσίγων.**
- [515b] [Γυνὴ Β]: **ἄλλ' οὐκ ἀν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.**
- [516] [Πρόβουλος]: **κάνω ὥμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.**
- [516b] [Λυσιστράτη]: **τοιγάρο ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.**
- [517] **ἔτερόν τι πουηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἀν ὑμῶν·**
- [518] **εἴτ' ἡρόμεθ' ἀν· πῶς ταῦτ' ὕνερ διαπράττεσθ' ᾁδ' ἀνοήτως;**
- [519] **ό δέ μ' εύθὺς ὑποβλέψας ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,**
- [520] **ότοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.**
- [521] [Πρόβουλος]: **όρθως γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος.**
- [521b] [Λυσιστράτη]: **πῶς ὄρθως ᾁ κακόδαιμον,**
- [522] **εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξην ὑμῖν ὑποθέσθαι;**
- [523] **ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὄδοις φανερῶς ἡκούομεν ἡδη,**
- [524] **οὐκ ἔστιν ἀνήρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἔτερός τις·**
- [525] **μετὰ ταῦθ' ὑμῖν εύθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ**
- [526] **ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;**
- [527] **ἥν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγούσων ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι**
- [528] **κάντισιωπάθ' ὁσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἀν ὑμᾶς.**
- [529] [Πρόβουλος]: **ύμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κού τλητὸν ἔμοιγε.**
- [529b] [Λυσιστράτη]: **σιώπα.**
- [530] [Πρόβουλος]: **σοί γ' ᾁ κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ**
- [531] **περὶ τὴν κεφαλήν; μή υσν ζώην.**
- [531b] [Λυσιστράτη]: **ἄλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,**
- [532] **παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν**
- [533] **ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,**
- [534] **κάτα σιώπα**
- [535] [Γυνὴ Γ]: **καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.**
- [536] [Λυσιστράτη]: **κάτα ξαίνειν ξυζωσάμενος**
- [537] **κυάμους τρώγων·**
- [538] **πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.**

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ὡς γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, δπως ἂν

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὕποτε κάμοιμ' ἂν ὄρχουμένη,

[542] τούδε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ·

[543] ἔθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ίέναι

[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἰς

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὡς τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

[550] χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἦνπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῇ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη

[552] ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

[553] καť' ἐντῆξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ φοπαλισμούς,

[554] οἵμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἐλλησι καλεῖσθαι.

[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;

[555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὄπλοισιν

[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

[556b] [Γυνὴ Α]: νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κάν ταῖσι χύτραις κάν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως

[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.

[559] [Πρόβουλος]: νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,

[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις καť' ὠνήται κορακίνους.

[561] [Γυνὴ Β]: νὴ Δί· ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἴδον ἐφ' ἵππου

Pferd

[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·

Greisin-

[563] ἔτερος δ' αὖ Θρᾶξ πέλτην σείων κάκοντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς,

Tereus,

[564] ἐδεδίσκετο τὴν ισχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.

schluckte|hinunter.

[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι;

[566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.

[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.

[567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὥδε λαβοῦσαι,

[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,

[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔάσῃ,

[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.

[571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ

[572] παύσειν οἴεσθ' ὡς ἀνόητοι;

[572b] [Λυσιστράτη]: κἄν ύμῖν γ' εἴ τις ἐνῇν νοῦς,

[573] έκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἀν ἄπαντα.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δῆ; φέρ' ἵδω.

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἔχρην, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ

[575] έκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

[576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

[577] καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς

[578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·

[579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἄπαντας

[580] καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,

[581] κεῖ τις ὄφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·

[582] καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, όπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,

[583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται

[584] χωρὶς ἔκαστον· κἄτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας

[585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίξειν εἰς ἐν, κάπειτα ποιῆσαι

[586] τολύπην μεγάλην κἄτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

[587] [Πρόβουλος]: οὕκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολυπεύειν,

[588] αἵς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

[588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὡς παγκατάρατε

[589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αύτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι

[590] κάκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

[590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,

[592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμετερον μὲν ἔατε,

[593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

[594] [Πρόβουλος]: οὕκουν χάνδρες γηράσκουσιν;

[594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.

[595] οἱ μὲν ἥκων γάρ, κανὸν ἢ πολίος, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·

[596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κανὸν τούτου μὴ 'πιλάβηται,

[597] οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

antipnigos

[598] [Πρόβουλος]: ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς—

[599] [Λυσιστράτη]: σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθυήσκεις;

[600] τχωρίον ἔστι· † σορὸν ὧνήσει·

†

[601] μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.

[602] λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

[603] [Γυνὴ Ξ]: καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

[604] [Γυνὴ Α]: καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

[605] [Λυσιστράτη]: τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν·

[606] οἱ Χάρων σε καλεῖ,

[607] σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Episode

[608] [Πρόβουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;

[609] νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς

[610] έμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ώς ἔχω.

[611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;

[612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρὸ πάνυ

[613] ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Chor

Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
[615] ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.
[616] ηδη γὰρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

Strophe 1

- [617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
[618] καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
[620] καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
[621] δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
[622] τὰς θεοῖς ἔχθρας γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
[623] καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
[625] ἔνθεν ἔζων ἔγώ.

Trochäen

- [626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ηδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
[627] καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
[628] καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἄνδρασιν Λακωνικοῖς,
[629] οἵσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκω κεχηνότι.
[630] ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
[631] ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
[632] καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
[633] ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Άριστογείτονι,
[634] ῶδε θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταύταστ γάρ μοι γίγνεται
[635] τῆς θεοῖς ἔχθρας πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθουν.

Antistrophe 1

- [636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γυνώσεται.
[637] ἀλλὰ Θώμεσθ' ὡ φίλαι γραῖες ταδὶ πρῶτον χαμαί.
[638] ἡμεῖς γὰρ ὡ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
[639] τῇ πόλει χρησίμων·
[640] εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
[641] ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·
[642] εἴτ' ἀλετρὶς ἡ δεκέτις οὕσα τάρχηγέτι·
[645] κάτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἡ Βραυρωνίοις.
[646] κάκανηφόρουν ποτ' οὕσα παῖς καλὴ 'χουσ'
[647] ἰσχάδων ὄρμαθόν·

Trochäen

- [648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προύφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
[649] εἰ δ' ἔγω γυνὴ τέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
[650] ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
[651] τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
[652] τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
[653] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν
[654] εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

- [655] ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
 [656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 [657] τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρυῳ τὴν γνάθον.

Strophe 2

- [658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
 [660] πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
 [661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
 [662] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ώς τὸν ἄνδρα δεῖ
 [663] ἀνδρὸς ὅζειν εὐθύς, ἀλλ' ούν ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
 [665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ επὶ Λείψυδριον ἥλθομεν ὅτ' ἡμεν ἔτι,
 [666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι
 [670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

Trochäen

- [672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λαβήν,
 [673] ούδεν ἐλλείψουσιν αὕται λιπαροῦς χειρουργίας,
 [674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
 [675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ήμάς ὥσπε, Ἀρτεμισία.
 [676] ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππεας.
 [677] ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάπποχον γυνή,
 [678] κούκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
 [679] ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
 [680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
 [681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Antistrophe 2

- [683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἴ νὴ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
 [684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
 [685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
 [686] ἀλλὰ χήμεῖς ὡς γυναικες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
 [687] ως ἀν ὅζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
 [688] νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ίνα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
 [689] κυάμους μέλανας.
 [690] ως εἴ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
 [691] αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

Trochäen

- [696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἡν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτώ
 [697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εύγενὴς Ισμηνία.
 [698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, ούδ' ἡν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
 [699] ὅστις ὡς δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 [700] ὥστε κάχθες θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
 [701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 [702] παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
 [703] οἱ δὲ πέμψειν ούκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 [704] κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἀν
 [705] τοῦ σκέλους ὡμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Episode

[706] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,

[707] τί μοι σκυθρωπὸς ἔξελήλυθας δόμων;

[708] [Λυσιστράτη]: κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν

[709] ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

[710] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί φῆς; τί φῆς;

[711] [Λυσιστράτη]: ἀληθῆ, ἀληθῆ.

[712] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

[713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

[715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.

[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ίώ Ζεῦ.

[717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' ἀντεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

[718] Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν ούκέτι

[719] οἴα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.

[720] τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὄπὴν

[721] κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,

[722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,

[723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου τμίαντ
teinet

[724] ἥδη πέτεσθαι διανοούμενην κάτω

[725] ἐς Ὄρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.

[726] πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

[727] ἐλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

[728] αὗτη σὺ ποὶ θεῖς;

[728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

[729] οἵκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια

[730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

[730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;

[731] οὐκ εἴ πάλιν;

[731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἦξω ταχέως νὴ τῷ θεῷ

[732] ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῇς κλίνης μόνον.

[733] [Λυσιστράτη]: μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῆ.

[734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τάρι';

[734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέη.

[735] [Γυνὴ Β]: τάλαιν' Ἐγώ, τάλαινα τῇς Άμοργίδος,

Amorgis,

[736] ἦν ἄλοπον οἵκοι καταλέλοιφ'.
zurück|gelassen|habe|ich.

[736b] [Λυσιστράτη]:

αὔθητέρα

[737] ἐπὶ τὴν Άμοργιν τὴν ἄλοπον ἔξερχεται.

[738] χώρει πάλιν δεῦρ'.

[738b] [Γυνὴ Β]: ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρου

Phosphorus

[739] ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

hinauf|gehe|ich.

[740] [Λυσιστράτη]: μή μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,

[741] ἐτέρα γυνὴ ταύτον ποιεῖν βουλήσεται.

[742] [Γυνὴ Γ]: ὡς πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,

[743] ἔως ἂν εἰς ὄσιον μόλω 'γὰ χωρίον.

[744] [Λυσιστράτη]: τί ταῦτα ληρεῖς;

[744b] [Γυνὴ Γ]: αὐτίκα μάλα τέξομαι.

- [745] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ’ οὐκ ἐκύεις σύ γ’ ἔχθες.**
- [745b] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλὰ τήμερον.**
- [746] **ἀλλ’ οἴκαδέ μ’ ώς τὴν μαιάν ὡς Λυσιστράτη**
- [747] **ἀπόπεμψον ώς τάχιστα.**
- [747b] [Λυσιστράτη]: **τίνα λόγον λέγεις;**
- [748] **τί τοῦτ’ ἔχεις τὸ σκληρόν;**
- [748b] [Γυνὴ Γ]: **ἄρρεν παιδίον.**
- [749] [Λυσιστράτη]: **μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ’, ἀλλ’ ἡ χαλκίον**
- [750] **ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἰσομαι δ’ ἐγώ.**
- [751] **ὦ καταγέλαστ’ ἔχουσα τὴν ιερὰν κυνῆν**
- [752] **κυεῖν ἔφασκες;**
- [752b] [Γυνὴ Γ]: **καὶ κυῶ γε νὴ Δία.**
- [753] [Λυσιστράτη]: **τί δῆτα ταύτην εἴχες;**
- [753b] [Γυνὴ Γ]: **ἴνα μ’ εἰ καταλάβοι**
- [754] **οἱ τόκος ἔτ’ ἐν πόλει, τέκοιμ’ ἐς τὴν κυνῆν**
- [755] **ἐσβᾶσσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.**
- [756] [Λυσιστράτη]: **τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.**
- [757] **οὐ τάμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;**
- [758] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλ’ οὐ δύναμαι ‘γωγ’ οὐδὲ κοιμᾶσθ’ ἐν πόλει,**
- [759] **έξ οὖ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οίκουρόν ποτε.**
- [760] [Γυνὴ Δ]: **ἐγὼ δ’ ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν’ ἀπόλλυμαι**
- [761] **ταῖς ἀγρυπνίαισι κακαβαζουσῶν ἀεί.**
- [762] [Λυσιστράτη]: **ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.**
- [763] **ποθεῖτ’ ἵσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ’ οὐκ οἴει**
- [764] **πιθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ’ εῦ οἴδ’ ὅτι**
- [765] **ἄγουσι νύκτας. ἀλλ’ ἀνάσχεσθ’ ὥγαθαί,**
- [766] **καὶ προσταλαιπωρήσατ’ ἔτ’ ὀλίγον χρόνον,**
- [767] **ώς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν**
- [768] **μὴ στασιάσωμεν· ἐστι δ’ ὁ χρησμὸς οὐτοσί.**
- [769] [Γυνὴ Α]: **λέγ’ αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.**
- [769b] [Λυσιστράτη]: **σιγάτε δή.**
- [770] **ἀλλ’ ὀπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,**
- [771] **τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνται τε φαλήτων,**
- [772] **παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ’ ὑπέρτερα νέρτερα θήσει**
- [773] **Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—**
- [773b] [Γυνὴ Β]: **έπανω κατακεισόμεθ’ ἡμεῖς;**
- [774] [Λυσιστράτη]: **ἥν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν**
- [775] **έξ ιεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει**
- [776] **ὅρνεον οὐδ’ ὄτιοῦν καταπυγωνέστερον είναι.**
- [777] [Γυνὴ Α]: **σαφῆς γ’ ὁ χρησμὸς νὴ Δί’.**
- [777b] [Λυσιστράτη]: **ὦ πάντες Θεοί,**
- [778] **μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,**
- [779] **ἀλλ’ εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογέ**
- [780] **ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.**

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: **μῦθον βούλομαι λέξαι τιν’ ὑμῖν, ὅν ποτ’ ἥκουσ’**
- [782] **αὐτὸς ἔτι παῖς ὕν.**
- [785] **οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,**

[786] δος φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
[787] κάν τοῖς ὄρεσιν ὥκει·
[788] κάτ' ἔλαγοθήρει
[789] πλεξάμενος ἄρκυς,
[790] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
[791] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
[792] οὕτω τὰς γυναικας ἐβδελύχθη
[793] 'κ' εἶνος, ἡμεῖς τ' ούδεν ἦττον
[794] τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
[795] [Γέρων]: βούλομαι σε γραῦ κύσαι—
[796] [Γυνή]: κρόμμυόν τῷρ' οὐκ ἔδει.
[797] [Γέρων]: κάνατείνας λακτίσαι.
[798] [Γυνή]: τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
[799] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
[800] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός
[801] τε τοῖς ἔχθροῖς ἄπασιν,
[802] ὡς δὲ καὶ Φορμίων.

Antistrophe 2

[803] [Χορὸς Γυναικῶν]: κάγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
[804] τῷ Μελανίωνι.
[805] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
[806] ἐν σκάλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
[807] Ἐρινύων ἀπορρώξ.
[808] οὕτος οὖν ὁ Τίμων
[809] [Χορὸς Γυναικῶν]: [[Zeile Lost]]
[810] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους
[811] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
[812] οὕτω 'κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
[813] τοὺς πονηροὺς ἀνδρας ἀεί,
[814] ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
[815] [Γυνή]: τὴν γνάθον βούλει θένω;
[816] [Γέρων]: μηδαμῶς· τέδεισά γε. †
[817] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
[818] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
[819] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἵδοις
[820] καίπερ οὕσης γραὸς ὄντ' αὐτὸν
[821] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένου
[822] τῷ λύχνῳ.

Lyrische Szene

[823] [Λυσιστράτη]: ίοὺ ίοὺ γυναικες ἵτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
[824] ταχέως.
[825] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
[826] [Λυσιστράτη]: ἄνδρος ἄνδρος ὄρῳ προσιόντα παραπεπληγμένον,
[827] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὄργιοις εἰλημμένον.
[828] ὡς πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
[829] μεδέουσ', ιθ' ὄρθην ἥνπερ ἔρχι τὴν ὄδόν.
[830] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἔστι;
[831] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

[836] [Γυνή]: Ὡς οὐδὲ δῆτα τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: ὄρατε γιγνώσκει τις ύμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]:

νὴ Δία

[838] εἴγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἥδη τοῦτον ὁπτᾶν καὶ στρέφειν

[840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὡν σύνοιδεν ή κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησία]: οἵμοι κακοδαίμων, οῖος ὁ σπασμός μ' ἔχει

[846] χώ τέτανος ὕσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος ούντος τῶν φυλάκων ἐστώς;

[847b] [Κινησία]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;

[848b] [Κινησία]: ἀνὴρ δῆτ'.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

[849] [Κινησία]: σὺ δ' εἰ τίς ήκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησία]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

[851] [Λυσιστράτη]: ίδοὺ καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἰ;

[852] [Κινησία]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλατα· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομ

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδὲ ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κὰν ὧδον ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησία

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησία]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νὴ τὴν Αφροδίτην· κὰν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

[859] λόγος τις, εἱρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ

[860] στὶ ληρός ἐστι τάλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησία]: Ἱθι νυν κάλεσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησία]: εἴγωγέ σοι νὴ τὸν Δί, ἡν βούλη γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησία]: ταχύ νυν πάνυ.

[865] ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὐπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ

[868] εἴναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὰ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησία]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾶς;

[873] κατάβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί εἴγω μὲν αὐτόσ' οὕ.

[874] [Κινησία]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησία]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.

- [877b] [Κινησιάς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
- [878] ὑπάκουουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
- [879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
- [880] [Κινησιάς]: αὕτη τί πάσχεις; ούδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
- [881] ἄλουτον ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;
- [882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
[883] ἔστιν.
- [883b] [Κινησιάς]: κατάβηθ' ὡς δαιμονία τῷ παιδίῳ.
- [884] [Μυρρίνη]: οἶνον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
- [885] [Κινησιάς]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
- [886] πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν·
- [887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρευθύεται,
- [888] ταῦτ' αὐτὰ δῆ 'σθ' ἢ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
- [889] [Μυρρίνη]: ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
- [890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
- [891] [Κινησιάς]: τί ὡς πονήρα ταῦτα ποιεῖς χάτεραις
- [892] πείθει γυναιξί, κάμε τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
- [893] αὐτῇ τε λυπεῖ;
- [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
- [894] [Κινησιάς]: τὰ δ' ἔνδον ὅντα τάμα καὶ σὰ χρήματα
[895] χεῖρον διατίθης.
- [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
- [896] [Κινησιάς]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
- [897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
- [897b] [Μυρρίνη]: ἐμοιγε νὴ Δία.
- [898] [Κινησιάς]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
- [899] χρόνον τοσοῦτόν ἔστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
- [900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτε γε
- [901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
- [901b] [Κινησιάς]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
- [902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
- [902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
- [903] κάγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
- [904] [Κινησιάς]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
- [905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἔρω γ' ὡς οὐ φιλῶ.
- [906] [Κινησιάς]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὡς Μύρριον;
- [907] [Μυρρίνη]: ὡς καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
- [908] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὡς Μανῆ φέρε.
- [909] ίδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κπιδών,
- [910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.
- [910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ τάλαν
- [911] δράσειε τοῦθος;
- [911b] [Κινησιάς]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
- [912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἀγυṇὴ δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
- [913] [Κινησιάς]: κάλλιστα δῆπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
- [914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
- [915] [Κινησιάς]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσης.
- [916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
- [916b] [Κινησιάς]: μηδαμῶς.
- [917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.
- [917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἔγω
- [918] καίπερ τοιοῦτον ὅντα κατακλινῶ χαμαὶ.

- [919] [Κινησιάς]: ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη στὶν καλῶς.
- [920] [Μυρρίνη]: ίδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγω κδύομαι.
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἔξοιστέα.
- [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
- [922b] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
- [924] [Μυρρίνη]: ίδού.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκε νυν ταχέως πάνυ.
- [925] [Μυρρίνη]: ίδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ κδύομαι.
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέοιμ' ἔγωγε.
- [927b] [Μυρρίνη]: νὴ Δί' ἀλλ' ἔγω.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἥδη πάντ' ἔχω.
- [930] [Μυρρίνη]: ἄπαντα δῆτα.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρο νυν ὡ χρύσιον.
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἥδη λύομαι. μέμνησό νυν.
- [932] μὴ μ' ἔξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [933] [Κινησιάς]: νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
- [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
- [939] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μῆ.
- [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡ Ζεῦ δέσποτα.
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλείφου λαβών.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἥδυ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ δζον γάμων.
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἔγω τὸ Ῥόδιον ἡνεγκον μύρον.
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔσα αὕτ' ὡ δαιμονία.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
- [948] ἀλλ' ὧζυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
- [949] μηδέν.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὡ φίλτατε
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οίχεται.

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἵμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
[956] πῶς ταυτὴνὶ παιδοτροφήσω;
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
- [959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὡς δύστηνε κακῷ
[960] τείρει ψυχὴν ἔξαπατηθείς.
[961] κάγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
[962] ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι,
[963] ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὅρχεις,
[964] ποία δ' ὁσφῦς, ποῖος δ' ὅρρος
[965] κατατεινόμενος
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὅρθρους;
[967] [Κινησιάς]: ὡς Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
- [968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
[969] ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
[970] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
[971] [Χορὸς Γερόντων]: ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
[972] [Κινησιάς]: μιαρὰ δῆτ' ὡς Ζεῦ ὡς Ζεῦ·
[973] εἴθ' αὐτὴν ὄσπερ τοὺς θωμοὺς
[974] μεγάλω τυφῷ καὶ πρηστῆρι
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
[976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
[977] ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
[978] κάτ' ἔξαίφνης
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶς τῶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἀ γερωχία
[981] ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
[982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;
[983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κάρυξ ἐγὼν ὡς κυρσάνιε ναὶ τῷ σιῷ
[984] ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
[985] [Κινησιάς]: κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
[986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα.
[986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέψει;
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾶς
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
[988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
[989] ὄνθρωπος.
[989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔστυκας ὡς μιαρώτατε.
[990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
[991] [Κινησιάς]: τί δ' ἔστι σοι τοδι;
[991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
[992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλῃ Λακωνική.
[993] ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τάληθῇ λέγε.
[994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τάν Λακεδαιμονι;
[995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὄρσὰ Λακεδαιμων πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
[996] ἄπαντες ἔστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
[997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

[998] **ἀπὸ Πανός;**

[998b] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **οὕκ, ἀλλ' ἄρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,**

[999] **ἔπειτα τάλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα**

[1000] **γυναῖκες ἢπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος**

[1001] **ἀπῆλασαν τῷς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.**

[1002] [Κινησιάς]: **πῶς οὖν ἔχετε;**

[1002b] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **μογίομες. ἀν γὰρ τὰν πόλιν**

[1003] **ἄπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.**

[1004] **ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν**

[1005] **έωντι, πρίν γ' ἄπαντες ἐξ ἐνδὸς λόγῳ**

[1006] **σπουδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.**

[1007] [Κινησιάς]: **τοутὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομάμοται**

[1008] **ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.**

[1009] **ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν**

[1010] **αύτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.**

[1011] **ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω**

[1012] **πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.**

[1013] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὶ λέγεις.**

Chor

Trochäen

[1014] [Χορὸς Γερόντων]: **ούδέν ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,**

[1015] **ούδὲ πῦρ, οὐδ' ὕδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πόρδαλις.**

[1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,**

[1017] **έξδον ὃ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;**

[1018] [Χορὸς Γερόντων]: **ώς ἐγὼ μισῶ γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.**

[1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόφομαι**

[1020] **γυμνὸν ὄνθ' οὔτως. ὥρῳ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἰ.**

[1021] **ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.**

[1022] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·**

[1023] **ἀλλ' ὑπ' ὄργης γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.**

[1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: **πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.**

[1025] **κεῖ με μὴ λύπεις, ἐγώ σου κὰν τόδε τὸ θηρίον**

[1026] **τούπῃ τώφθαλμῷ λαβοῦσ' ἔξειλον ἀν δὲ νῦν ἔνι.**

[1027] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτ' ἄρ' ἦν με τούπιτρίβον, δακτύλιος οὐτοσί·**

[1028] **ἐκσκάλευσον αὐτό, κάτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·**

[1029] **ώς τὸν ὄφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.**

[1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.**

[1031] **ἥ μέγ' ὃ Ζεῦ χρῆμ' ίδειν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.**

[1032] **οὐχ ὁρᾶς; οὐκ ἐμπίσις ἔστιν ἥδε Τρικορυσία;**

[1033] [Χορὸς Γερόντων]: **νὴ Δί' ὄνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,**

[1034] **ώστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ϋεὶ μου τὸ δάκρυον πολύ.**

[1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εῖ,**

[1036] **καὶ φιλήσω.**

[1036b] [Χορὸς Γερόντων]: **μὴ φιλήσης.**

[1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἥν τε βούλῃ γ' ἦν τε μῆ.**

[1037] [Χορὸς Γερόντων]: **ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'. ὡς ἔστε θωπικαὶ φύσει,**

[1038] **κάστ' ἐκεῖνο τούπος ὥρθως κού κακῶς εἰρημένον,**

[1039] **οὕτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.**

[1040] **ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι**

- [1041] ούτε δράσω φλαῦρον ούδεν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
[1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Chor

Strophe 1

- [1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
[1044] τῶν πολιτῶν ούδεν' ὡς νδρες
[1045] φλαῦρον εἰπεῖν ούδε τέ ξν.
[1046] ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
[1047] καὶ δρᾶν· ίκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
[1048] ἀλλ' ἐπαγγελέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
[1049] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται
[1050] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
[1051] ώς τὸ πόλλον ἔσω στὶν τ
[1052] κάχομεν βαλλάντια.
[1053] κάν ποτ' εἰρήνη φανῆ,
[1054] δοτις ἀν νυνὶ δανείσηται
[1055] παρ' ἡμῶν,
[1056] ἀν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.
[1057]

Antistrophe 1

- [1058] [Χορός]: ἐστιάν δὲ μέλλομεν ξένους
[1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
[1060] καλούς τε κάγαθούς.
[1061] κάστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
[1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ώς τὰ κρέας ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
[1063] ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρὴ
[1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὔ
[1065] τούς τε καὶ τὰ παιδία, εἴτ' εἴσω βαδίζειν,
[1066] μηδὲ ἐρέσθαι μηδένα,
[1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
[1068] ώσπερ οίκαδ' εἰς ἐαυτῶν
[1069] γεννικῶς, ώς
[1070] ἡ θύρα κεκλήσεται.
[1071]

Anapäste

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
[1073] χωροῦσ', ώσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
[1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
[1075] εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.
[1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδειν ἔπη;
[1077] ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ώς ἔχοντες ἵκομες.
[1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
[1079] δεινῶς, τεθερμῶσθαι γετ τείρον φαίνεται.
[1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
[1081] παντά τις ἐλσῶν ἀμὲν εἰράναν σέτω.
[1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αύτόχθονας
[1083] ώσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

- [1084] Θαίμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
 [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἀν φράσεις ποῦ στιν ἡ Λυσιστράτη;
 [1087] ὡς ἄνδρες ἡμεῖς ούτοι τοιουτοιί.
 [1088] [Χορός]: χαύτη ξυνάδει χήτερα ταύτη νόσω.
 [1089] ἢ που πρὸς ὅρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
 [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμεθα.
 [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
 [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίμάτια λήψεσθ', ὅπως
 [1094] τῶν Ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
 [1095] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
 [1095b] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ
 [1096] παντὰ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
 [1097] [Ἀθηναῖος]: ὁ χαίρετ' ὁ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
 [1098] [Λάκων]: ὁ Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
 [1099] αἱ εἰδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
 [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὕθ' ἔκαστα χρὴ λέγειν.
 [1101] ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;
 [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγῶν
 [1102] πρέσβεις.
 [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογί.
 [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,
 [1104] ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἀν μόνη;
 [1105] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ καν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
 [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἕοικε, δεῖ καλεῖν.
 [1107] αύτὴ γάρ, ὡς ἥκουσεν, ἥδ' ἔξέρχεται.

Anapäste

- [1108] [Χορός]: χαῖρ' ὁ πασῶν ἄνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον.
 [1110] ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴννγι
 [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
 [1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τούργον, εἰ λάβοι γέ τις
 [1113] ὄργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
 [1114] τάχα δ' είσομαι 'γώ. ποῦ στιν ἡ Διαλλαγή;
 [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
 [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὔθαδικῇ,
 [1117] μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 [1118] ἀλλ' ὡς γυναῖκας είκός, οἰκείως πάνυ,
 [1119] ἦν μὴ διδῷ τὴν χειρα, τῆς σάθης ἄγε.
 [1120] ιθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
 [1121] οὐ δ' ἀν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
 [1122] ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 [1124] ἐγὼ γυνὴ μέν είμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
 [1125] αύτῃ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γυνώμης ἔχω,
 [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 [1127] πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
 [1129] κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς ἐκ χέρνιβος

- [1130] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
[1131] Ὄλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους
[1132] εἴποιμ' ἀν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
[1133] ἔχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
[1134] Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
[1135] εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
- [1136] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
- [1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὡς Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
[1138] οὐκ ἵσθ' ὅτ' ἔλθων δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
[1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
[1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὥχρὸς ἐν φοινικίδι
[1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
[1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χώθεός σείων ἄμα.
[1143] ἔλθων δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
[1144] Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
[1145] ταῦτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὅπο
[1146] δηοῦτε χώραν, ἥς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
- [1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὡς Λυσιστράτη.
- [1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
- [1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἴει;
[1150] οὐκ ἵσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθίς αὖ
[1151] κατωνάκας φοροῦντας ἔλθόντες δορὶ¹
[1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
[1153] πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
[1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
[1155] κήλευθέρωσαν κάντὶ τῆς κατωνάκης
[1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαιῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
- [1157] [Λάκων]: οὕπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
- [1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέποτε καλλίσονα.
- [1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
[1160] μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
[1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τούμποδῶν;
- [1162] [Λάκων]: ἀμές γε λῶμες, αἱ τις ἀμὶν τῶγκυκλον
[1163] λῃ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὡς τᾶν;
- [1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
- [1164] ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
- [1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶν τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
- [1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὕγάθ' αὐτοῖς.
- [1166b] [Ἀθηναῖος]: κἄτα τίνα κινήσομεν;
- [1167] [Λυσιστράτη]: ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
- [1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
- [1169] πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
- [1170] κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
- [1171] [Λάκων]: οὐ τῷ σιώ οὐχὶ πάντα γ' ὡς λισσάνιε.
- [1172] [Λυσιστράτη]: ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
- [1173] [Ἀθηναῖος]: ἥδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
- [1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα τπρῶτατ ναὶ τῷ σιώ.
- [1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
- [1176] ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
- [1177] τοῖς ξυμμάχοις ἔλθόντες ἀνακοινώσατε.
- [1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὡς τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

- [1179] οὐ ταύτα δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν
 [1180] βινεῖν ἄπασιν;
- [1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῶν ναὶ τῷ σιὰ
 [1181] ἀμοῖσι.
- [1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
 [1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
 [1183] ὅπως ἂν αἱ γυναικες ὑμᾶς ἐν πόλει
 [1184] ξενίσωμεν ὡν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
 [1185] ὥρκους δ' ἔκει καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
 [1186] καπειτα τὴν αὐτοῦ γυναιχ' ὑμῶν λαβὼν
 [1187] ἄπεισ' ἔκαστος.
- [1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ίωμεν ὡς τάχος.
 [1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τῷ λῆσ.
 [1188b] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί τῷ τάχιστῳ ἄγε.

Antistrophe 2

- [1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
 [1190] χλαυιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
 [1191] χρυσίων, δσ' ἐστί μοι,
 [1192] οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
 [1193] τοῖς παισίν, ὅπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
 [1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἔμῶν
 [1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
 [1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
 [1197] θαι τὸ μὴ οὐχὶ^λ
 [1198] τοὺς ρύπους ἀνασπάσαι,
 [1199] χάττ' ἀν ἔνδον ἢ φορεῖν.
 [1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 [1201] μὴ τις ὑμῶν
 [1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Antistrophe 3

- [1203] [Χορός]: εὶ δέ τῷ μὴ σῖτος ὑμῶν
 [1204] ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
 [1205] σμικρὰ πολλὰ παιδία,
 [1206] ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
 [1207] οὐ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ίδεῖν μάλα νεανίας.
 [1208] ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἵτω
 [1209] εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
 [1210] κωρύκους, ὡς λήψεται πύ
 Weizen
 [1211] ρούς· οὐ Μανῆς δ'
 [1212] οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
 [1213] πρός γε μέντοι τὴν θύραν
 [1214] προσαγορεύω μὴ βαδίζειν
 [1215] τὴν ἐμήν, ἀλλ'
 [1215a] εύλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Lyrische Szene

- [1216] [Αθηναῖος A.]: : ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
[Αθηναῖος] nicht willst|du;
- [1217] : ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
[Αθηναῖος] der Fackel
- [1218] : ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
[Αθηναῖος] der Ort.
- [1219] : οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
[Αθηναῖος] dieses zu|tun,
- [1220] : ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
[Αθηναῖος] Gefallen|zu|tun, werden|wir|zusätzlich|mühen|uns.
- [1221] [Αθηναῖος B.]: χήμεις γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
- [1222] [Αθηναῖος A.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
[Αθηναῖος] Haare lang.
- [1223] : οὐκ ἄπιθ', σπως ἀν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
[Αθηναῖος] Lakedaimonier drinnen
- [1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίστιν εὐώχημένοι;
[Αθηναῖος] weg|gehen|mögen gut|bewirtet|seind;
- [1225] [Αθηναῖος B.]: : οὕπια τοιοῦτον συμπόσιον ὅπιαπ' ἐγώ.
[Αθηναῖος] habe|gesehen ich.
- [1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἥσαν οἱ Λακωνικοί.
[Αθηναῖος] die Lakonischen-
- [1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
[Αθηναῖος] Zech|genossen weisesten.
- [1228] [Αθηναῖος A.]: : ὁρθῶς γ', ὅτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
[Αθηναῖος] nicht sind|wir|gesund-
- [1229] : ἦν τοὺς Αθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
[Αθηναῖος] überzeuge sprechend|seind,
- [1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοὶ πρεσβεύσομεν.
[Αθηναῖος] überall werden|wir|Gesandtschaften|führen.
- [1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
[Αθηναῖος] nach Lakedaimon
- [1232] : νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.
[Αθηναῖος] irgend werden|wir|auf|röhren-
- [1233] : ὕσθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
[Αθηναῖος] nicht hören|wir,
- [1234] : ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
[Αθηναῖος] dieses haben|wir|unterstellt,
- [1235] : ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταύτα τῶν αὐτῶν πέρι.
[Αθηναῖος] gleichen über.
- [1236] : νυνὶ δ' ἄπαντ' ἥρεσκεν· ὕστ' εἰ μέν γέ τις
[Αθηναῖος] doch irgendwer
- [1237] : ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
[Αθηναῖος] singen nötig|seind,
- [1238] : ἐπηνέσαμεν ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
[Αθηναῖος] und hinzu|schworen|wir.
- [1239] : ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
[Αθηναῖος] kommen|sie wieder
- [1240] : ἐς ταύτον. οὐκ ἔρρήσετ' ὡς μαστιγίαι;
[Αθηναῖος] o Geißel|würdige;
- [1241] [Αθηναῖος B.]: : νὴ τὸν Δί' ὡς ἡδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
[Αθηναῖος] gehen|sie von|innen.
- [1242] [Λάκων]: ὡς Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
- [1243] ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κάείσω καλὸν
- [1244] ἐς τῶς Ἀσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς †.
- [1245] [Αθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
- [1246] ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὄρχουμένους.

Lyrik

[1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: **ὅρμασον**

[1248] τῶς κυρσανίως ὡ **Μναμούνα**
[1249] τάν τ' ἐμὰν **Μῶαν**, ἄτις
[1250] οἴδεν ἀμὲ τῶς τ' **Ἀσαναίως**,
[1251] ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' **Ἄρταμιτίω**
[1252] πρώκροον σιοείκελοι
[1253] ποττὰ κᾶλα τῶς **Μήδως** τ' ἐνίκων,
[1254] ἀμὲ δ' αὖ **Λεωνίδας**
[1255] ἄγεν ἄπερ τῶς **κάπρως**
[1256] θάγοντας οἰῶ τὸν ὄδόντα·
[1257] πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς † ἥνσει †,
πολὺς δ' ἀμφὶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἔτο.
[1260] ἥν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
[1261] τᾶς φάμμας τοὶ **Πέρσαι**.
[1262] ἀγροτέρα σηροκτόνε
[1263] μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
[1264] ποττὰς σπονδάς,
[1265] ώς συνέχης πολὺν ἀμὲ **χρόνον**.
[1266] νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς συνθήκαις,
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
[1269] ὦ δεῦρ' Ἱθὶ δεῦρ' ὡ
κυναγὲ παρσένε.
[1270] [Ἀθηναῖος]: **ἄγε νυν ἐπειδὴ τάλλα πεποίηται καλῶς**,
[1274] **ἀπάγεσθε ταύτας ὡ Λάκωνες, τάσδε τε**
[1275] **ύμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ**
[1276] **στήτω παρ' ἄνδρα, κἄτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς**
[1277] **όρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα**
[1278] **τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.**

Lyrik

[1279] [Χορὸς Αθηναιῶν]: **πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας,**

[1280] **ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν,**
[1281] **ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον**
Ἰήιον
[1283] **εὔφρον'**, **ἐπὶ δὲ Νύσιον**,
[1284] **δὲς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὅμμασι δαίεται**,
[1285] **Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε**
[1286] **πότνιαν ἄλοχον ὄλβίαν·**
[1287] **εῖτα δὲ δαίμονας, οἵς ἐπιμάρτυσι**
[1288] **χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν**
[1289] **Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος**,
[1290] **ἥν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.**
[1291] **ἄλαλαι ἵη παιήων·**
[1292] **αἴρεσθ' ἄνω ιαί,**
[1293] **ώς ἐπὶ νίκη ιαί.**
[1294] **εύοι εύοι, εύαί εύαί.**
[1295] [Ἀθηναῖος]: **πρόφατινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέαν νέαν.**

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: **Ταύγετον αὖτ' ἔραυνὸν ἐκλιπῶα**
[1297] **Μῶσα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν**
[1298] **κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σῖὸν**
[1300] **καὶ χαλκίοικον Ἄσάναν,**
[1301] **Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,**
[1302] **τοὶ δὴ πὰρ Εύρωταν ψιάδδοντι.**
[1303] **εἴσα μάλ' ἔμβη**
[1304] **ὦ εἴσα κοῦφα πάλλων,**
[1305] **ώς Σπάρταν ὑμνίωμες,**
[1306] **τῷ σιῶν χοροὶ μέλοντι**
[1307] **καὶ ποδῶν κτύπος,**
[1308] **ἄ τε πῶλοι ταὶ κόραι**
[1309] **πὰρ τὸν Εύρωταν**
[1310] **ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν**
[1311] **ἀγκονίωαι,**
[1312] **ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἄπερ Βακχᾶν**
[1313] **θυρσαδῶῶν καὶ παιδῶῶν.**
[1314] **ἀγεῖται δ' ἀ Λήδας παῖς**
[1315] **ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπῆς.**
[1316] **ἄλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη**
[1319] **ἄ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμῷ ποίει χορωφελήταν.**
[1320] **καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.**